

Bron: 'Wankele waarden. Levenskwesaties van moslims belicht voor professionals'. Met bijdragen van Abdulwahid van Bommel en zeventien deskundigen uit hulpverlening, onderwijs, zorg en justitie. FORUM. 2003.

Algemene aanwijzingen voor de gespreksvoering met allochtone ouders

“- *Zie en benader de allochtone ouders in de eerst plaats als ouder en niet als allochtoon*

- *Wees voorbereid op verschillen.* Het maakt dat afwijkend gedrag je niet meteen irriteert omdat je het negatief interpreteert. Je kunt dan rustig blijven en op zoek gaan naar mogelijke verschillen misverstanden.

- *Hanteer de hypothese van het beste.* Ga ervan uit dat elke ouder het beste wil voor zijn kind, ook al is het gedrag negatief (bijvoorbeeld slaan). Ga op zoek naar de onderliggende motieven van ouders, erken deze (dat is niet hetzelfde als het ermee eens zijn), onderzoek ook wat in dit opzicht goed gaat tussen ouder en kind en versterk deze positieve kanten en /of probeer de kijk van de ouders uit te breiden (bijvoorbeeld andere manieren om kinderen te doen luisteren).

- *Werk met de effecten van je communicatie.* Dit betekent dat het effect van je communicatie op de ouder het vertrekpunt is voor je volgende communicatie. In die zin behoud je als docent ook de regie over het gesprek. Je begint bijvoorbeeld met het stellen van directe vragen en wanneer je ziet dat de ouder stilvalt, maak je dit bespreekbaar of stel je je communicatiestijl bij.

- *Respectvolle communicatie door wederzijdse verantwoording.*

Passieve tolerantie tegenover elkaars 'cultuur' dient plaats te maken voor een oproep tot wederzijdse *verantwoording*. Dit betekent bij jezelf te rade gaan en je laten aanspreken op waarom je bepaalde dingen vindt en doet én eveneens ouders durven aanspreken op hun gedrag of overtuigingen. Echt respect voor iemands culturele achtergrond heb je pas wanneer je erover in gesprek durft te gaan.

- *Open reflectieve houding.* In de communicatie is alleen sprake van een aandeel; niet een schuld. Als dingen misgaan in de communicatie, heeft ieder daar een *aandeel* in; er is géén sprake van schuld van één partij. Bij miscommunicatie is het vanuit een open reflectieve houding van belang je af te vragen: *Wat doe ik...* dat die ander doet zoals hij/zij doet.

- *Verschillen en misverstanden zijn in elke communicatie eerder regel dan uitzondering.* Besef hiervan voorkomt irritatie, zelfverwijt en verwijten aan de ander. Het kan je tevens een ontspannen gevoel geven om je ook in de communicatie met de allochtone ouder niet verkrampt voorzichtig op te stellen en je spontaniteit en onbevangenheid te behouden. Het belangrijkste is te vertrouwen op de eigen inzet, integriteit en kwaliteiten. Doorslaggevend in je communicatie als docent is een houding van oprechte betrokkenheid en inzet. 'Fouten' mogen dan gemaakt worden, want de ander ziet je betrokkenheid en inzet die voor tachtig procent tot uitdrukking komt in je lichaamstaal: stem, gezichtsuitdrukking en lichaamshouding. Vanuit een open, reflectieve houding ben je wel voorbereid op verschillen en daardoor op misverstanden in de communicatie. Het is van belang dan te werken met de effecten van je communicatie: de reactie van de ander is het vertrekpunt voor je volgende communicatie. Zo behoud je tevens de regie over de communicatie.

